

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

מועד קטן-משקין בית השלחין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
ודלמא טומאה מגואי ואילנות מבראי?		ז										ג.
במסובכין.		!										ג.
ואיבעית אימא: הא אמרן אין מרחיקין ציון ממקום טומאה, שלא להפסיד את ארץ ישראל.		!										ג.
עד שיהא שם זקן או תלמיד, לפי שאין הכל בקיאים בדבר.	רבי יהודה:											ג.
שמע מינה: צורבא מרבנן דאיכא במתא - כל מילי דמתא עליה רמיא.	אביי:											ג.
מצא אבן מצויינת - תחתיה טמא. שתיים, אם יש סיד ביניהן - ביניהן טמא, ואם אין סיד ביניהן - ביניהן טהור.	רב יהודה:											ג.
ואף על גב דליכא חורש?												ג.
מצא אבן אחת מצויינת - תחתיה טמא. שתיים, אם יש חורש ביניהן - ביניהן טהור, ואם לאו - ביניהן טמא.	והתניא:											ג.
הכא כשהסיד שפוך על ראשיהן ומרודה לכאן ולכאן. אי איכא חורש ביניהן - ביניהן טהור, דאימור מחמת חורש הוא דאיכפל. ואי לא - סיד דביני ביני הוא, וטמא.	רב פפא:											ג.
מצר אחד מצוין - הוא טמא, וכל השדה כולה טהורה. שנים - הם טמאין, וכל השדה כולה טהורה. שלשה - הם טמאין, וכל השדה כולה טהורה. ארבעה - הן טהורין, וכל השדה כולה טמאה.	רבי אסי:											ג.
אין מרחיקין ציון ממקום טומאה, שלא להפסיד את ארץ ישראל.	דאמר מר:											ג.
ויוצאין אף על הכלאים												ג.
ואכלאים בחולו של מועד נפקינן?												ג.
באחד באדר משמייעין על השקלים ועל הכלאים, בחמשה עשר בו קורין את המגילה בכרכים, ויוצאין לקווצין את הדרכים, ולתקן הרחובות, ולמוד המקואות, ועושין כל צרכי רבים, ומציינין את הקברות, ויוצאין על הכלאים	ורמינהו:											ג.
כאן - בבכיר, כאן - באפיל.	חד: [רבי אלעזר ורבי יוסי בר חנינא]											ג.
כאן - בורעים, כאן - בירקות.	וחד: [רבי אלעזר ורבי יוסי בר חנינא]											ג.
לא שנו אלא שאין ניצן ניכר, אבל ניצן ניכר - יוצאין עליהן.	רבי אסי אמר רבי יוחנן:											ג.
מאי שנא בחולו של מועד דנפקינן?												ג.
משום שכר פעולה, דמוזלי גבן.	רבי יעקב אמר רבי יוחנן:											ג.
שמע מינה כי יהבינן להו שכר - מתרומת הלשכה יהבינן להו. דאי סלקא דעתך מדידהו יהבינן להו - מאי נפקא לן מינייהו, כל כמה דבעו ליתן להו	רב זביד ואיתימא רב משרשיא:											ג.
ועד כמה?												ג.
כל סאה שיש בה - רובע זרע מין אחר - ימעט.	רב שמואל בר יצחק: כאותה ששנינו:											ג.
התקינו שיהו מפקירין כל השדה כולה	והתניא:											ג.
לא קשיא: כאן - קודם תקנה, כאן - לאחר תקנה.												ג.
בראשונה היו עוקרין ומשליכין לפני בהמתן, והיו בעלי בתים שמחין שתי שמחות: אחת שמנכשין להם שדותיהן, ואחת - שמשליכין לפני בהמתם, התקינו שיהו עוקרין ומשליכין על הדרכים. ועדיין היו שמחין שמחה גדולה שמנכשין שדותיהן, התקינו שיהו מפקירין כל השדה כולה.	דתניא:											ג.
מושכין את המים מאילן לאילן, ובלבד שלא ישקה את כל השדה. זרעים שלא שתו לפני המועד - לא ישקם במועד.	רבי אליעזר בן יעקב:											ג.
מתירין בזה ובוזה.	חכמים:											ג.
אם היתה שדה מטוננת - מותר.	רב יהודה:											ג.
כשאמרו אסור להשקותן במועד - לא אמרו אלא בורעים שלא שתו מלפני המועד, אבל זרעים ששתו לפני המועד - מותר להשקותן במועד. ואם היתה שדה מטוננת - מותר. ואין משקין שדה גריד במועד	תניא נמי הכי: [ת"ק]											ג.
מתירין בזה ובוזה.	חכמים:											ג.

disputants-חולקים ♦ ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ■ † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof ■
---	---

מועד קטן-משקין בית השלחין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
שמע מינה, האי תרביצא שרי לתרבוצי בחולא דמועדא. שדה גריד מאי טעמא - דאפלא משוי לה חרפא, הכא נמי - אפלא משוי לה חרפא.	רבינא:									■		
מרביצין שדה לבן בשביעית, אבל לא במועד.	תנו רבנן:									◊		
מרביצין בין במועד בין בשביעית	והא תניא:									‡	◊	
לא קשיא: הא - רבי אליעזר בן יעקב, הא - רבנן.	רב הונא:									!	◊	
מרביצין שדה לבן ערב שביעית כדי שיצאו ירקות בשביעית, ולא עוד אלא שמרביצין שדה לבן בשביעית כדי שיצאו ירקות למוצאי שביעית.	תניא אידך:									■	◊	
צדין את האישות ואת העכברים משדה האילן ומשדה הלבן כדרכו, במועד ובשביעית.	[ת"ק]									♦	■	מ
משדה האילן - כדרכו, ומשדה הלבן - שלא כדרכו.	חכמים:									♦	■	
ומקרין את הפירצה במועד, ובשביעית בונה כדרכו.											■	
מאי אישות?											^	א
בריה שאין לה עינים.	רב יהודה:									!	◊	
מאי קרא? (תהלים נ"ח) כמו שכלול תמס יהלך נפל אשת כל חזו שמש.	רבא בר ישמעאל, ואיתמא רב ימר בר שלמיא:									■		
צדין את האישות ואת העכברים משדה הלבן ומשדה האילן כדרכו, ומחריבין חורי נמלים	תנו רבנן:										■	◊
כיצד מחריבין?											^	
מביא עפר מחור זה ונותן לתוך חור זה, והן חונקין זה את זה.	רבן שמעון בן גמליאל:									!	◊	
והוא דקאי בתרי עברי נהרא, והוא דליכא גשרא, והוא דליכא גמלא, והוא דליכא מצרא.	רב יימר בר שלמיא משמיה דאביי:									■	◊	
עד כמה										^		
פרסה										!	◊	